

MISSA DEL DIA DE NADAL
HOMILIA DEL P. ABAT JOSEP M. SOLER
25 DE DESEMBRE DE 2018
Is 52, 7-10; He 1, 1-6; Jo 1, 1-18

Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill (Is 9, 6; cf. cant d'entrada). Amb aquestes paraules, germans i germanes estimats, l'Església expressa la seva meravella pel do del naixement de Jesús que Déu li ha fet i, alhora, ho proclama per tot el món. Acull amb joia el gran missatge que acabem d'escoltar a l'evangeli: Jesús, en la seva petitesa i faixat amb bolquers, és *la Paraula* que des del principi ja existia i era amb el Pare i ella mateixa era Déu.

Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill. Primer, ha estat donat a Maria. Ella és la dona, tota santa, que Déu es va escollir per dur a terme en el seu si la meravella del Fill de Déu fet home. Però, Maria es també la representant de tota la humanitat. Perquè Jesucrist no ha nascut només per ser el seu fill, sinó per ser el salvador del món. En aquest sentit, nosaltres, la humanitat, hem ofert a Déu un membre del nostre col·lectiu per ser-li mare per tal que el *Fill* de Déu es pogués *fer home* i ser un més entre nosaltres.

El *Fill*, doncs, ha estat donat a Maria i ha estat donat a tots nosaltres, a la humanitat entera (cf. Himne "Pange lingua"). Ens ha estat donat –tal com proclamava l'evangeli– com a *Vida* i com a *Llum veritable*. Per tal que la nostra existència tingui una profunditat humana i espiritual i pugui participar de la *Vida* de Déu. Per tal que, *en venir al món*, il·lumini *tots els homes*. Per això *plantà entre nosaltres el seu tabernacle*. Tal com la tenda de l'arca de l'aliança era enmig del campament del poble d'Israel durant el seu pelegrinatge cap a la terra promesa (cf. Ex 33, 7), des del seu naixement, Jesucrist és present enmig de la humanitat com un veí més del món per fer-hi present Déu.

El Pare ens l'ha donat per mitjà de Santa Maria per ser la mà estesa envers els pecadors i esgarriats, per fer-nos retornar a ell quan nosaltres ens havíem apartat del camí de la vida i de la felicitat; el Pare en l'ha donat perquè ens ensenyés l'amor diví amb què som estimats i aprenguéssim a estimar-nos els uns als altres (cf. Preg. eucarist. de reconciliació II). Ens l'ha estat donat, però –com deia l'evangeli– molts *no l'han acollit*. Ja de petit, segons que narra l'evangeli de sant Mateu, va ser perseguit per Herodes i els pares el van haver de portar a un país estranger (cf. Mt 2, 13-15). I, més endavant, va ser rebutjat pels seus i condemnat a mort. També això formava part del do que, en ell, el Pare ens havia fet i del do que Jesús havia fet d'ell mateix: "ens va estimar fins a l'extrem" i per això "es va entregar a les nostres mans i es va deixar clavar a la creu" (cf. Preg. eucarist. de reconciliació I). Ens ha estat donat a la humanitat i amb el nostre mal comportament, l'hem portat a la creu. Ell, però, que havia nascut per això, ha vençut el mal i la mort des de dins. I a *tots els qui* el reben, *als qui creuen en el seu nom, els concedeix de poder ser fills de Déu*.

Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill. El do no acaba amb la mort i la resurrecció. Continua donant-se encara avui. Des del naixement, Jesús és "l'home per als altres", tot ell do d'amor generós i misericordiós. Ell és l'Emmanuel, el Déu amb nosaltres fins a la fi del món (cf. Mt 28, 20) per tal de portar-nos a la salvació, a la filiació divina, per tal de fer-nos participar de la seva divinitat. Sobretot continua donant-se en l'Eucaristia. S'hi dona al Pare amb aquelles paraules que ens revela la carta als hebreus: *m'heu format un cos, [...] aquí em teniu per santificar-los amb l'obra de la purificació dels pecats* (He 10, 5.10; 1, 3). I es dona a nosaltres: preneu que això

és el meu cos i la meva sang lliurats per vosaltres, mengeu-ne i beveu-ne tots (cf. paraules de la consagració).

Seguint el model de Jesús, nosaltres ens hem de donar als altres en la vida de família, en el lleure, en el treball, en el compromís social. No tindria sentit celebrar el Nadal i no augmentar la qualitat de la nostra donació als altres i de la nostra implicació en la recerca del bé comú. Com a signe de la nostra voluntat de donació, de compromís, us proposem de col·laborar en la col·lecta que al final de la celebració farem per ajudar les persones necessitades; el que recollim serà lliurat a Càritas per tal que puguin atendre el nombre creixent de peticions que reben.

Ens ha nascut un noi, ens ha estat donat un fill. Això ens omple de joia i d'esperança perquè sabem que aquest fill nascut de la Verge Maria és el Senyor que il·lumina i guia la història humana cap al seu terme final, on *Déu eixugarà totes les llàgrimes dels ulls i no existirà més la mort, ni dol ni sofriment, [...] on no hi haurà ni idòlatres ni mentiders*, i on regnarà la fraternitat (Ap 21, 4.27). Siguem, doncs, testimonis de *la glòria* de Jesucrist que *hem contemplat* en la fe i hem celebrat en aquesta litúrgia. Amb joia i amb coherència de vida, anunciem al nostre entorn que *ens ha nascut un noi* i que també *els ha estat donat*, a ells, aquest *fill*.